

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSIO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288).

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem [REDACTED] (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

[REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wnioskodawca szczegółowo opisał przebieg swojej służby – od przyjęcia do [REDACTED]

[REDACTED] w dniu [REDACTED] do objęcia [REDACTED]

Policji w dniu [REDAKTOWANE]. Wskazał ponadto, iż wielokrotnie uczestniczył w działaniach niosących realne zagrożenie dla życia i zdrowia, odnosił liczne sukcesy w służbie, był wielokrotnie nagradzany i odznaczany.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie [REDAKTOWANE]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięi Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANE] wynika, iż [REDAKTOWANE] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Policji pismem z dnia [REDAKTOWANE], opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że [REDAKTOWANE] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji, także z narażeniem życia i zdrowia.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk

zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o złożonych podziękowaniach, otrzymanych orderach i odznaczeniach ([REDAKTED]) oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez [REDAKTED] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Jednocześnie Komendant Główny Policji w swojej opinii podkreślił, iż [REDAKTED] poza licznymi zasługami i działaniami przynoszącymi chlubę Policji był współtwórcą [REDAKTED] z siedzibą [REDAKTED] oraz [REDAKTED]. Pełniąc służbę na stanowisku [REDAKTED] dzięki właściwemu nadzorowi nad realizowanymi czynnościami, przyczynił się do likwidacji wielu zorganizowanych grup przestępczych, współdziałających z przestępcami także z krajów Europy Wschodniej i Zachodniej. Wymieniony przyczynił się również do wypracowania norm prawnych i koncepcji funkcjonowania pionu do walki z przestępczością zorganizowaną, z uwzględnieniem rozwiązań legislacyjnych, regulujących nowe formy pracy Policji, w tym instytucji świadka koronnego i zakupu kontrolowanego. Po objęciu funkcji [REDAKTED] wielokrotnie osobiście nadzorował operacje specjalne z udziałem policjantów pod przykryciem, a także czynności o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Działania te przyczyniły się m. in. do ujęcia szefa jednej z największych zorganizowanych grup przestępczych w Polsce oraz członków [REDAKTED] podejrzanych o dokonanie 11 zabójstw na tle porachunkowym. [REDAKTED] sprawował nadzór nad najpoważniejszymi sprawami karnymi prowadzonymi przez [REDAKTED]. Był także inspiratorem ofensywnych metod ścigania przestępczości. Wnioskodawca był wielokrotnie wyróżniany nagrodami pieniężnymi oraz odznaczeniami resortowymi i państwowymi za profesjonalne wykonywanie obowiązków służbowych, zaangażowanie oraz wykazywaną inicjatywę i umiejętności organizatorskie na stanowiskach kierowniczych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTED] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096. z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Stępień
Sejmik
04.05.19

Otrzymują:

Egz. nr 1 -

Egz. nr 2 -

Egz. nr 3 -- aa.

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

BKSIO-

Warszawa, dnia

Egz. 3

DECYZJA NR

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c. art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [redacted] wnioskiem [redacted] (data wpływu do organu: [redacted]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pa [redacted] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem [redacted] oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po [redacted] w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wnioskodawca szczegółowo opisał przebieg swojej służby – od przyjęcia do [redacted]

dniu [redacted] r. do objęcia stanowiska [redacted]

[REDACTED]

Wskazał ponadto, iż wielokrotnie uczestniczył w działaniach niosących realne zagrożenie dla życia i zdrowia, odnosił liczne sukcesy w służbie, był wielokrotnie nagradzany i odznaczany.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na:

- 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz
- 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że [REDACTED] został zwolniony ze służby w [REDACTED] nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby Nr [REDACTED] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od [REDACTED] przez [REDACTED]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDACTED] procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi [REDACTED]. Do wysługi emerytalnej zaliczono również okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, tj. [REDACTED].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięi Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDACTED] wynika, iż [REDACTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

[redacted] smem z dnia [redacted]... opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że [redacted] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o otrzymanych odznaczeniach [redacted] oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez [redacted] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Ponadto, ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że ww. funkcjonariusz, w ramach obowiązków służbowych realizował działania, w których istniało zagrożenie życia lub zdrowia, co było powodem podwyższenia emerytury funkcjonariusza o 0.5% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu, określonych w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy zaopatrzeniowej. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji [redacted] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
Z up. Jarosław...
Sekretarz

9.04.2019

Otrzymują:

- Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]
- Egz. nr 2 – ZER MSWiA [REDACTED]
- Egz. nr 3 – aa.

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED],

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia. Wnioskodawca szczegółowo opisał przebieg swojej służby – od przyjęcia do Służby Bezpieczeństwa w dniu [REDACTED] r. [REDACTED] do objęcia stanowiska [REDACTED]

██████████ w ██████████ w dniu 12 października 2009 r. Ww. podkreślił także, że został: „fikcyjnie” mianowany na stopień ██████████ na etacie w Służbie Bezpieczeństwa i nigdy realnie nie był oficerem tej służby, ponieważ w tym czasie odbywał szkolenie oficerskie w ██████████ ██████████ Zainteresowany wskazał ponadto w szczególności, że uczestniczył w akcji ewakuacji funkcjonariuszy Wywiadu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej z terytorium Republiki Iraku jako członek grupy zajmującej się przygotowaniem, organizacją i nadzorem przebiegu tego przedsięwzięcia. Dodatkowo Pan ██████████ podniósł, że brał udział we wzorowo przeprowadzonych działaniach i zabezpieczeniu wizyty Szefa Centralnej Agencji Wywiadowczej Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, po której doszło do nawiązania partnerskich relacji pomiędzy służbami wywiadowczymi Rzeczypospolitej Polskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan ██████████ został zwolniony ze służby w ██████████ ██████████, nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego Informację o przebiegu służby ██████████ wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie ██████████ r. Całkowity okres służby ww. wynosi ██████████ Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ██████████

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANE] wynika, iż Pan [REDAKTOWANE] zetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Szef Agencji Wywiadu pismem z dnia [REDAKTOWANE] oraz pismem z dnia [REDAKTOWANE]. L.dz. [REDAKTOWANE] opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDAKTOWANE] zetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Urzędzie Ochrony Państwa/Agencji Wywiadu, w tym także z narażeniem zdrowia i życia.

W tym miejscu należy wskazać, że Szef Agencji Wywiadu po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy wskazał w szczególności na uzyskane awanse w stopniu służbowym, podwyżki dodatku służbowego, pozytywne opinie służbowe, a także przyznane odznaczenia [REDAKTOWANE] oraz udzielone wyróżnienia. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno – skarbowych.

Jednocześnie [REDAKTOWANE] w ww. piśmie podkreślił, iż Panu [REDAKTOWANE] wydano w dniu [REDAKTOWANE] zaświadczenie nr [REDAKTOWANE] potwierdzające pełnienie przez niego służby w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy zaopatrzeniowej oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej (Dz. U. z 2005 r. Nr 86, poz. 734). Powyższe, jak wynika z akt sprawy, uzasadniało podwyższenie [REDAKTOWANE] wymiaru emerytury funkcjonariusza za służbę pełnioną łącznie przez [REDAKTOWANE] w okresach: [REDAKTOWANE] oraz od dnia [REDAKTOWANE], co wynika z dokumentacji Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA (tabela zawierająca wystugę).

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

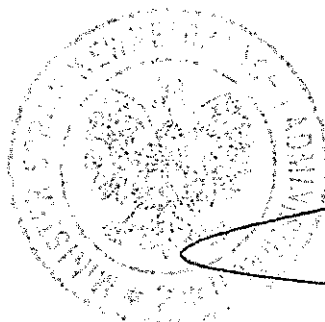
Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
LAWA
z up. Jacek Szwed ZIE
Sekretarz Sąd
19.04.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]

Egz. nr 2 – [REDACTED]

Egz. nr 3 – aa.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.,

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

Uzasadnienie

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu: [REDACTED] r.) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówcześnie obowiązujący Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wymieniony w uzasadnieniu wniosku szczegółowo opisał przebieg swojej służby. Wskazał, że w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r. tj.: [REDAKTOWANE] był zatrudniony [REDAKTOWANE]. Wnioskodawca podkreślił, że nie brał udziału w czynnościach procesowych wobec osób z demokratycznej opozycji, wykonywał jedynie zadania typowo transportowe, kierując samochodami dostawczymi i ciężarowymi. W sierpniu 1990 r., po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji kwalifikacyjnej, wymieniony rozpoczął służbę w Urzędzie Ochrony Państwa. W czasie służby we wskazanej formacji wnioskodawca wielokrotnie uczestniczył w czynnościach operacyjnych i procesowych, a jego akta osobowe zawierają stosowne zaświadczenia potwierdzające wykonywanie czynności z narażeniem zdrowia i życia. Z chwilą przekształcenia Urzędu Ochrony Państwa w Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, wnioskodawca został funkcjonariuszem [REDAKTOWANE]. Był wielokrotnie nagradzany i odznaczany. [REDAKTOWANE] został odznaczony [REDAKTOWANE] za wzorowe i wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków służbowych. Wymieniony dodał, iż nie neguje swojej służby w [REDAKTOWANE] ale była ona przypadkowa, krótkotrwała i nastąpiła już po wyborach w czerwcu 1989 r.

Mając na względzie opisane okoliczności strona wniosła o wyłączenie zastosowania wobec niej art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w [REDAKTOWANE] z dniem [REDAKTOWANE] r., nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w sprawie zainteresowanego uznał za służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, okres służby od dnia [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] r., tj. okres [REDAKTOWANE] j. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy,

że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Kopie akt osobowych o sygn. IPN [REDAKTOWANE], przekazane przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – nie zawierają dokumentów wskazujących, aby Pan [REDAKTOWANE] nierzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Szef [REDAKTOWANE] w swoim piśmie z dnia [REDAKTOWANE], (uzupełnionym pismem z dnia [REDAKTOWANE] r.), opierając się na zebranej dokumentacji wskazał, że Pan [REDAKTOWANE] w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r. podejmował działania w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu.

Ponadto należy wskazać, że [REDAKTOWANE] po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, w szczególności z uwzględnieniem informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o otrzymanych odznaczeniach [REDAKTOWANE] oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że ze zgromadzonej dokumentacji nie wynika, aby Pan [REDAKTOWANE] uchylał się od wykonywania zadań i obowiązków służbowych bądź wykonywał je w sposób niewłaściwy. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiającą skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejsze ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

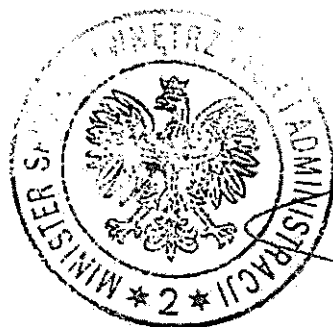
Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie

sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

17.04.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]

Egz. nr 2 – ZER MSWiA. dot. [REDACTED]

Egz. nr 3 – aa.

[REDACTED]

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSiO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] beneficjent renty rodzinnej po zmarłym ojcu Panu [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą zmarłego ojca przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem przez niego zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r.

Wnioskodawca szczegółowo opisał przebieg służby swojego ojca – od wstąpienia do [REDAKTOWANO] do objęcia stanowiska [REDAKTOWANO]. Pan [REDAKTOWANO] został skreślony z ewidencji z dniem [REDAKTOWANO] na podstawie aktu zgonu.

Zainteresowany wskazał ponadto, iż jego ojciec odnosił liczne sukcesy w służbie, był wielokrotnie nagradzany i odznaczany, a swoją wzorową postawą zdobył uznanie przełożonych i szacunek podwładnych.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTOWANO] zmarł w dniu [REDAKTOWANO] pełniąc służbę w [REDAKTOWANO], a jego syn – Pan [REDAKTOWANO] ma przyznane przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA prawo do renty rodzinnej, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby Nr [REDAKTOWANO] wynika, że Pan [REDAKTOWANO] pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOWANO] do dnia [REDAKTOWANO] tj. przez okres [REDAKTOWANO]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANO]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTOWANO].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANO] wynika, iż Pan [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby Pana ██████████ ██████████, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o wyróżnieniach, otrzymanych orderach i odznaczeniach – w tym ██████████ stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez ww. po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych ani prowadzonych wobec funkcjonariusza postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Jednocześnie Komendant Główny Policji w swojej opinii podkreślił, iż Pan ██████████ ██████████ był funkcjonariuszem o bardzo dużej wiedzy zawodowej oraz znajomości prawa. Posiadał bardzo duże doświadczenie zawodowe w kierowaniu zasobami ludzkimi. Swoje zadania w codziennej służbie realizował w sposób wzorowy. Zawsze był zaangażowany, nigdy nie sprawiał problemów w służbie. Jego postawa nigdy nie budziła zastrzeżeń przełożonych, jak również podwładnych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmarły funkcjonariusz Pan ██████████ ██████████ spełnił wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stośowania względem beneficjenta renty rodzinnej – Pana ██████████ ██████████ art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

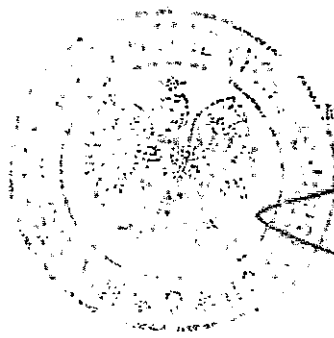
Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwaną dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WNEȦTRZNYCH I ADMINISTRACJI
JANUSZ JAROSIŃSKI
Szef Kancelarii
Sekretarz Ministra

[Handwritten signature]
17.04.2019

otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]
Egz. nr 2 – ZER MSWiA [REDACTED]
Egz. nr 3 – aa.

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSiO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z [REDACTED] [REDACTED] (data wpływu do organu [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pełnomocnik Pan [REDACTED] w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku powołała się na krótkotrwałą służbę wnioskodawcy przed dniem [REDACTED] oraz na rzetelne wykonywanie przez niego zadań i obowiązków po dniu [REDACTED], w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Szczegółowo opisano przebieg służby byłego funkcjonariusza wskazując m.in. na jego ponadprzeciętne zaangażowanie podczas realizowania zadań służbowych, o czym świadczą liczne pochwały, nagrody oraz awanse. Ponadto poinformowano, iż wielokrotnie uczestniczył w działaniach niosących realne zagrożenie dla życia i zdrowia, do których można zaliczyć m.in. czynności mające na celu zatrzymanie członków zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się nielegalnym handlem narkotykami i posiadającej broń palną.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w Policji w dniu [REDAKTOWANE] nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby Nr [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. tj. przez okres [REDAKTOWANE]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. 1%. Do wysługi emerytalnej został zaliczony również okres pełnienia służby w ramach zasadniczej służby wojskowej, który trwał [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANE] wynika, iż Pan [REDAKTOWANE] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby.

Komendant Główny Policji pismem z dnia [REDAKTOWANO] opierając się na zebranej dokumentacji stwierdził, że w aktach osobowych znajduje się zaświadczenie potwierdzające realizowanie przez Pana [REDAKTOWANO] działań, w których istniało zagrożenie życia i zdrowia, wskazując jednocześnie na rzetelne wykonywanie przez ww. zadań i obowiązków w okresie pełnienia służby w Policji.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o odznaczeniach [REDAKTOWANO] oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKTOWANO] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego w trybie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej ustalono również, że Panu [REDAKTOWANO] zgodnie z Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia [REDAKTOWANO] o nadaniu odznaczeń [REDAKTOWANO], został nadany [REDAKTOWANO].

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANO] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

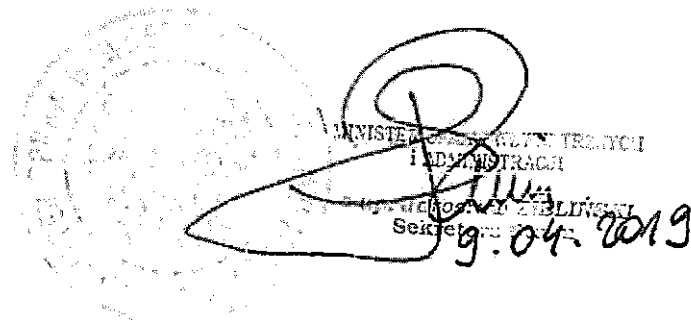
Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi

administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
DZIAŁ ODPRAWIANIA SPRAW ADMINISTRACYJNYCH
Sekretarz

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pani [REDACTED]

Egz. nr 2 – ZER MSWiA, dot. [REDACTED]

Egz. nr 3 – aa. [REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDAKTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDAKTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDAKTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDAKTED] (data wpływu do organu: [REDAKTED] doprecyzowanym pismem z dnia [REDAKTED] (data wpływu do organu: [REDAKTED] wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesnie stosowany Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku ww. wskazał, iż w [REDAKTED] jako osoba bezpartyjna, co się nie zdarzało. Jednocześnie strona informuje, iż [REDAKTED] nie pozwolił na wystąpienie żołnierzy przeciw narodowi polskiemu, za co był traktowany jako wrog ustroju. Pan [REDAKTED] zaznacza

również, iż w stanie wojennym odmówił wykonania rozkazu dotyczącego upodlenia narodu, konsekwencją czego było stosowanie wobec niego represji. Wnioskujący podnosi, iż „podłość komuny” nie znała granic, o czym świadczy fakt otrzymania powołania do jednostki jako rezerwistę na [REDAKTOWANE]. Jednocześnie Pan [REDAKTOWANE] informuje, że przedmiotową jednostką okazała się komórka organizacyjna Milicji Obywatelskiej, a powołanie to tylko pretekst w celu pozyskania go do służby w roli „konfidenta”. Strona podnosi, iż szukając drogi ucieczki przed stosowanymi przeciw niemu torturami psychicznymi, zgodziła się na pracę w resorcie, czym uniknęła dalszych represji. Ww. podkreśla, iż po zatrudnieniu w [REDAKTOWANE] pobycie w koszarach, został z nich wypuszczony, po czym następnego dnia napisał raport o zwolnienie ze służby, czując się wolnym. Kończąc, Pan [REDAKTOWANE] prosi o wzięcie pod uwagę krótkiego zatrudnienia w [REDAKTOWANE] w trakcie którego znęcano się nad nim oraz przyjętej patriotycznej postawy w walce z komuną i ceny jaką przyszło mu zapłacić za przeciwstawianie się zbrodniarzom komunistycznym.

Analizując niniejszą sprawę, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Z akt sprawy wynika, że strona została zwolniona ze służby w [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE]. i ma ustalone prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOWANE], tj. przez okres [REDAKTOWANE]. W sprawie ustalono, że całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy,

że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTION] wynika, iż Pan [REDAKTION] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby. W przekazanym przez Instytut Pamięci Narodowej „Przebiegu służby (pracy)” wskazano, że Pan [REDAKTION] został zwolniony ze służby w [REDAKTION]

[REDAKTION] o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (ówczesnie obowiązujący Dz. U. z 1985 r. nr 38 poz. 181, z późn. zm.) czyli [REDAKTION]

[REDAKTION] opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDAKTION] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w [REDAKTION]

W tym miejscu należy wskazać, że [REDAKTION] po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o otrzymanym [REDAKTION] oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKTION] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowan karnych lub karno-skarbowych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, zasługujący na wyłączenie stosowania art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej wobec Pana [REDAKTION]. Podkreślenia wymaga fakt, że z dokumentacji sprawy wynika jednoznacznie, iż ww. [REDAKTION] po zapoznaniu się ze specyfiką pracy w Służbie Bezpieczeństwa, gdy tylko było to możliwe, podjął działania, w celu zwolnienia się ze służby, co nastąpiło po [REDAKTION]. Taka postawa byłego funkcjonariusza zasługuje na wyłączenie zastosowania wobec niego przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
Jarosław [Signature]
Sekretarz

27.04.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [Redacted]

Egz. nr 2 – [Redacted]

Egz. nr 3 – [Redacted]